

Ehl-i kitap, ehl-i necat mıdır?

Zübeyir Bey: “Ehl-i kitap kimlere deniyor? Müslüman da ehl-i kitaptan sayılır mı? Ehl-i kitap ehl-i necat mıdır? Kurtuluşa ererler mi?”

“Ehl-i Kitap” tâbiri, her ne kadar sözlükte “Kitaba tâbi olan” mânâsında Müslümanları da içine alıyor olsa da; ıstılâhta Kur’ân’dan önce indirilen İlâhî Kitaplara inananlar mânâsında Yahudi ve Hıristiyanlara verilen unvandır.

Yahudi ve Hıristiyanlardan Allah’a ve Allah’ın son Resûlü olan Hazret-i Muhammed’e (asm) iman eden bahtiyarların, sırat-ı müstakîm üzere olduklarından, dolayısıyla ehl-i necat olduklarından şüphemiz yok. Habeş Kralı Necâşî gibi, Yermük savaşı esnasında Müslüman olarak iki rek’ât namazdan başka namaz kılmak nasip olmadan şehit düşen Rum Komutan Cerece gibi, Prens Bismark gibi, Mister Karleyle gibi, Yusuf İslâm gibi ehl-i kitap iken Kur’ân’ın şefkati ile ihtida eden bahtiyarların sayısı bir hayli fazla.

Diğer ehl-i kitab’a gelince... Bugün için, kendi kitaplarının aslı da ellerinde bulunmayan ehl-i kitabın “imani” için ne söylenebilir? Kur’ân’ın söylediği gibi söylemeliyiz. Kur’ân ehl-i kitaba diğer inanç sahipleri yanında hususî bir yakınlık duyuyor ve imana çağırıyor: “De ki: ‘Ey ehl-i kitap! Gelin, sizinle aramızda bulunan ortak bir sözde buluşalım: Ancak Allah’a ibadet edelim; O’na hiçbir şeyi ortak koşmayalım; Allah’ı bırakıp, bir birimizi Rab olarak benimsemeyelim!’ Eğer yüz çevirirlerse, ‘Bizim Müslüman olduğumuza şahit olun’ deyin!” 1

Bir diğer âyette de şöyle bir çağrı var: “Ey ehl-i kitap! Sizler bildiğiniz halde Allah’ın âyetlerini niçin inkâr ediyorsunuz?” 2

Kur’ân’da ehl-i kitabın müşriklerle bir tutulmayarak, hiç olmazsa iffetli kadınlarının, yemeklerinin ve kestikleri hayvanların helâl kılınması 3, Kur’ân’ın bu zümreye karşı duyduğu yakınlığın ve gösterdiği şefkatin en bariz örneklerinden olsa gerek.

Ehl-i kitabın, geçmişte her ne kadar Allah’ın sıfatlarını yanlış tanımış ve yanlış inanmış olsalar da; günümüzde eski batıl inançlarından her geçen gün biraz daha uzaklaşarak “Tevhid İncasına” yaklaştıkları ve hatta çok yerlerde “Tevhid İncasına” ulaştıklarını şükranla görmek mümkün. Geçmişin kini, husûmeti ve adaveti de günümüzde bulunmadığına ve yerini dinsizlere karşı “ehl-i Kitap” olmanın verdiği

dinî bir duygu ile ittifak ve yakınlaşmaya bıraktığına göre; bu aşamada Bedüzzaman Hazretlerinin (ra) ifade buyurduğu gibi eğer Müslümanlar İslâm ahlâkını kemâliyle yaşarlar ve fiilleriyle gösterirlerse, bu dinlerin tâbilerinin cemaatlerle İslâmiyete girmeye 4 taraftar olabileceklerini nazara aldığımızda, günümüz ehl-i kitabının iman noktasında bir hayli müsbet mesafe aldığı söylenebilir.

Şüphesiz İslâmiyet Allah katında en makbul, en son ve en mükemmel dindir. Ve hiç şüphesiz İslâmiyet'in bu vasfını bilen ve Hazret-i Muhammed'in (asm) son Peygamber olduğunu bildiği halde kabul etmeyen ve yüz çeviren birisinin, Allah'ın bir olduğuna iman etse de ehl-i necat olduğunu söylemek mümkün değildir. Ancak Bedüzzaman'ın (ra) ifâdesiyle "adem-i kabul başkadır; kabul-ü adem başkadır." Bilmeyenlerin ve kasıtsız bulunanların durumu bunlarla bir değildir. "...işitmeyen veya bilmeyen adamlar, Peygamberi bilmiyorlar veya düşünmüyorlar ki kabul etsinler; o noktada cahil kalıyorlar. Marifet-i İlâhiyeye karşı yalnız 'Lâ ilâhe illallah' biliyorlar; bunlar ehl-i necat olabilirler." 5

Bu durumda Son Peygamber'in (asm) tebliğinden uzak bulunmuş, cahil kalmış, kendisine Allah'ın son dini ulaştırılmamış, kalbinde son din ve son Peygambere (asm) karşı herhangi bir kin, iğbirar ve olumsuz tavır bulunmayan; bununla beraber Allah'ın var ve bir olduğunu tasdik eden bir ehl-i Kitab'ın ehl-i necat olduğunu; binâenaleyh Cennet ehli olduğunu söylemek mümkündür.

Allah en doğrusunu bilir!

Dipnotlar:

1- Âl-i İmrân Sûresi, 3/64

2- Âl-i İmrân Sûresi, 3/70

3- Mâide Sûresi,5/5

4- Hutbe-i Şâmiye, s. 20

5- Mektûbât, s. 322